

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การปรับตัวของสตรีวัยหมดประจำเดือน อำเภอพิชัย
จังหวัดอุตรดิตถ์

ชื่อผู้เขียน นางสาวนิภาพร อยู่เจริญกิจ

สาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

รองศาสตราจารย์อำไพ	ชนะกอก	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วารุณี	แก่นสุข	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ประยงค์	ถิ์มตระกูล	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ชลอศรี	แดงเปี่ยม	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวของสตรีวัยหมดประจำเดือน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ และเปรียบเทียบการปรับตัวระหว่างสตรีที่มีประจำเดือนมาไม่สม่ำเสมอและสตรีที่ไม่มีประจำเดือนแล้วเกิน 1 ปี อาศัยอยู่ในเขตอำเภอพิชัย อย่างน้อย 1 ปี และมีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีข้อมูลพื้นฐานประจำหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างคือ สตรีวัยหมดประจำเดือน อายุ 45-59 ปี ที่คัดเลือกแบบหลายขั้นตอน จำนวน 200 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบบันทึกการตรวจร่างกาย และแบบสัมภาษณ์การปรับตัว ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีการปรับตัวของรอยที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและทดสอบค่าทีอิสระ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างมีการปรับตัวโดยรวม เมื่อเข้าสู่วัยหมดประจำเดือนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.50 ระดับน้อย ร้อยละ 41.50 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านร่างกาย และด้านการพึ่งพาอาศัยระหว่างกัน มีการปรับตัวอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือร้อยละ 60 59.50 57 และ 52 ตามลำดับ

สตรีกลุ่มที่มีประจำเดือนมาไม่สม่ำเสมอ และสตรีกลุ่มที่ไม่มีประจำเดือนแล้วเกิน 1 ปี มีการปรับตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 61.02 และ 57.45 ส่วนการปรับตัวรายด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอึดมโนทัศน์ และด้านบทบาทหน้าที่ ก็พบว่าสตรีทั้ง 2 กลุ่ม มีการปรับตัวอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันคือ ร้อยละ 59.32 และ 56.03, 61.02 และ 53.90 รวมทั้ง 59.32 และ 57.45 ตามลำดับ แต่การปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยระหว่างกัน พบว่า สตรีกลุ่มที่มีประจำเดือนมาไม่สม่ำเสมอ มีการปรับตัวอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.85 ส่วนสตรีกลุ่มที่ไม่มีประจำเดือนแล้วเกิน 1 ปี มีการปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยระหว่างกันอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 54.61

การทดสอบความแตกต่างในการปรับตัวระหว่างกลุ่มสตรีที่มีประจำเดือนมาไม่สม่ำเสมอ กับกลุ่มสตรีที่ไม่มีประจำเดือนแล้วเกิน 1 ปี พบว่า การปรับตัวโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยสตรีที่มีประจำเดือนมาไม่สม่ำเสมอ ปรับตัวได้มากกว่า สตรีกลุ่มที่ไม่มีประจำเดือนแล้วเกิน 1 ปี ส่วนการปรับตัวรายด้านพบว่า ในด้านบทบาทหน้าที่ ด้านร่างกาย และด้านอึดมโนทัศน์ มีการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$.01 และ .05) แต่การปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยระหว่างกันไม่มีความแตกต่างกัน

จากการศึกษาในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะว่า ควรให้สตรีที่เริ่มเข้าสู่วัยหมดประจำเดือน มีการเตรียมพร้อมเพื่อให้สามารถปรับตัวได้ดี เมื่อเข้าสู่วัยหมดประจำเดือน โดยการให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพ และมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

Independent Study Title Adaptation of Menopausal Women in Phichai District
Uttaradit Province

Author Miss Nipaporn Yoocharoenkit

Master of Public Health

Examining Committee :

Assoc. Prof. Ampai	Chanakok	Chairman
Asst. Prof. Varunee	Kansook	Member
Assoc. Prof. Prayong	Limtrakool	Member
Assoc. Prof. Chalorsri	Dangpuim	Member

Abstract

The objective of this study was to study the adaptation of menopausal women in Phichai District, Uttaradit Province and to compare the adaptation between perimenopausal and over one year postmenopausal women, who lived in Phichai District at least 1 year and their names were listed in village's demographic data. The subjects were 200 menopausal women aged 45-59 years. The sample were selected by multistage random sampling method. Data were collected by using physical examination record form and adaptation interviewing form, constructed by the reseacher based on Roy's adaptation model. The reliability was .84. Data were analyzed by using descriptive statistic and unpaired t-test. The results of the study revealed that :

The overall adaptations of perimenopausal women showed that 58.50% was at a high level and 41.50% was at a low level. The classified adaptation of each self-concept, role

function was also at a high level (59.32% and 56.03%, 61.02% and 53.90%, 59.32% and 57.45% respectively). However the adaptation in interdependence mode of the perimenopausal women was at a low level (50.80%), while the adaptation of post menopausal women was at a high level (54.61%).

The difference on the adaptation between the perimenopausal and postmenopausal women group was found statistically significant at the level of .01. The study showed that the perimenopausal women were adapted better than that of the over one year postmenopausal women. The differences of adaptation in role function, physical mode and self-concept were statistically significant at the level of .001, .01 and .05 respectively, but the adaptation on interdependence mode was not significant difference.

This study suggests that the premenopausal women should be prepared for an adaptation when they become menopausal periods. The knowledge and the health promotion activities should be provided continuously.